16/12/2023

Εορτή του Αγίου Ελευθερίου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Η εορτή του Αγίου Ελευθερίου στην Κέρκυρα, εορτάστηκε με κάθε λαμπρότητα και ιεροπρέπεια, και με τη συμμετοχή πολυπληθούς εκκλησιάσματος, στον ιστορικό ιερό Ναό του Αγίου Ελευθερίου Πόλεως. Ο ιερός Ναός είναι παρακείμενος του ιερού προσκυνήματος του Αγίου Σπυρίδωνος.

Κατά την Θεία Λειτουργία, μαζί με τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Κερκύρας** κ. Νεκτάριο, συλλειτούργησαν εκτός του φιλοτίμου και εργατικού εφημερίου πρωτ. π. Δημητρίου Κοσκινά, τον οποίον επαίνεσε στο τέλος ο Σεβασμιώτατος, για το φιλανθρωπικό έργο το οποίο προσφέρει στην ως άνω ενορία, δημιουργώντας το πρώτο διενοριακό συσσίτιο «Ο Επιούσιος άρτος», που συνεχίζει επι είκοσι έτη ακούραστα να προσφέρει.

Μαζί συλλειτούργησε ο πρωτ. π. Σπυρίδων Προβατάς, προιστάμενος του

Μητροπολιτικού Ναού, αλλά και αρχιερατικός επίτροπος της Βορείου Κερκύρας, ο πρωτ. π. Γεώργιος Βλάχος, προϊστάμενος του ιερού προσκυνήματος, και ο διάκονος του μητροπολίτου π. Ανδρέας Γκιόκας.

Έψαλλε η πολυφωνική χορωδία, υπό την διεύθυνση του κ. Ιωάννου Καρύδη.

Ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από το απολυτίκιο του Αγίου Ελευθερίου και ετόνισε δύο στοιχεία από την προσωπικότητα του Αγίου Ελευθερίου, τα οποία αφορούν όλους μας.
Πρώτον,«Ἱερέων ποδήρει κατακοσμούμενος», και δεύτερον «αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος».

Αφού αναφέρθηκε δι’ ολίγων στο συναξάρι του Αγίου Ελευθερίου, ο οποίος ήτο νεότατος στην ηλικία αλλά ωριμότατος στην σκέψη, έπεισε με την στάση του τον επίσκοπο Ρώμης Ανίκητο, και τον προεχείρισε σε νεαρή ηλικία διάκονο,

πρεσβύτερο και επίσκοπο, και τον κατέστησε στην σημερινή Αυλώνα της Βορείου Ηπείρου, διαποιμαίνοντας όλη την περιοχή του Ιλλυρικού.
Η Ιεροσύνη, την οποία έλαβε ο άγιος Ελευθέριος, όπως και κάθε ιερεύς και επίσκοπος, δεν είναι δωρεά ανθρώπινη, αλλά δωρεά του Θεού. Ο Θεός δωρίζει την ειδική Χάρη της ιεροσύνης, σε εκείνους ο οποίος ο ίδιος καλεί για να τους αποστείλει στην διακονία Του.

Αυτό το κάλεσμα από τον Θεό, συνεπάγεται και την άκτιστη χάρη την οποία αποστέλλει ο Θεός στις καρδιές, τους οποίους προσκαλεί για το μέγα αξίωμα της ιεροσύνης.
Η Ιεροσύνη δεν είναι μόνο αξίωμα αλλά είναι κυρίως ευθύνη. Ευθύνη στο να κυρήξουν οι ιερείς, στο να αγιάσουν, στο να συμπορευτούν, στο να παρηγορήσουν, και να αυξήσουν την Βασιλεία του Θεού, μέσα στο ποίμνιο, το οποίο τους αναθέτει ο ίδιος ο Θεός.

Να κρατήσουν την ενότητα της πίστεως, δια της αγάπης του Χριστού, δια της διδασκαλίας, αλλά και της θυσίας την οποία πρέπει να έχει ο καθένας εκλεγμένος από τον Θεό.
Επομένως η ιεροσύνη, είναι το υπέρτατο μυστήριο το οποίο ή θα οδηγήσει τον καλούμενο από τον Θεό στη θέωση, με τη συνειδητή του συμμετοχή στο μυστήριο, ή θα τον πυρακτώσει από την ασυνειδησία και την ανεύθυνη στάση απέναντι στη

μεγάλη δωρεά του Θεού.

Ο Άγιος Ελευθέριος τίμησε την Ιεροσύνη και την αρχιεροσύνη. Έγινε πατέρας έχοντας νουν Χριστού. Κήρυξε το Ευαγγέλιο της σωτηρίας μέχρι και στην χώρα των Άγγλων, που προσεκλήθη από τον εκεί Βασιλέα για να βαπτιστεί και να μεταδώσει τον Χριστιανισμό στους υπηκόους του.

Αυτό είναι το πρώτο στολίδι με το οποίο κατακοσμήθηκε ο άγιος Ελευθέριος, και το δεύτερον είναι το μαρτύριο, για το οποίο ομιλεί ο Απόστολος Παύλος στον Τιμόθεο, όταν του λέγει να μην επαισχυνθεί από το μαρτύριο, να μη ντραπεί δηλαδή το μαρτύριο του.

Διότι, το μαρτύριο του αίματος γίνεται μαρτυρία και ομολογία Χριστού. Από το μαρτύριο του αίματος ο άγιος Ελευθέριος κατεστάθη σοφός, αλλά και είλκυσε τη Χάρη του Θεού και την Αγάπη Του, έτσι ώστε δια του μαρτυρίου να κηρυχθεί το κυρυχθέν υπ΄ αυτού Ευαγγέλιον.

Όταν ο Ρωμαίος αυτοκράτορας, πληροφορήθηκε την δράση του Ελευθερίου και την επέκταση της αποστολής του πέραν του Ιλλυρικού, τότε εκλήθη να απολογηθεί, καταδικάζοντας τον στην αρένα των αγρίων θηρίων.

Αλλά και τα άγρια θηρία σεβάστηκαν την Χάρη του Θεού και απομακρύνθηκαν από τον καταδικασθέντα άγιο Ελευθέριο. Τότε ο αυτοκράτορας τον αποκεφαλίζει, γενόμενος αγριότερος των ανήμερων αγρίων θηρίων.

Όπως αποκεφάλισε και την μητέρα του Ανθία, η οποία έσπευσε να αγκαλιάσει τον μάρτυρα υιό της.
Η Εποχή μας, η οποία ζει τον ξέφρενο κατήφορο εξαιτίας της αποστασίας μας από τον Θεό, έχει ιδιαιτέρα ανάγκη από ιερείς και επισκόπους πιστούς στην αποστολή τους, και όχι ταυτισμένους στο οποιοδήποτε κοσμικό σύστημα.

Όπου υπάρχουν σήμερα αγιασμένες προσωπικότητες ιερέων και πνευματικών, εκεί ο διψασμένος πνευματικός λαός, συρρέει για να ακουμπήσει και να λάβει απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα, τα οποία ταλανίζουν την εποχή μας.

Αλλά και το μαρτύριον είναι απραίτητο για το σύγχρονο πιστό Χριστιανό. Μπορεί να μην είναι μαρτύριο αίματος, αλλά οπωσδήποτε μαρτύριο της συνειδήσεως.
Δεν μπορεί ένας άνθρωπος του Θεού να συμβιβάζεται με την συνείδηση του, με όλα αυτά με τα οποία προσπαθεί η νέα τάξη πραγμάτων να επιβάλλει με νόμους και διατάξεις, τα οποία δεν συμβιβάζονται με την Χριστιανική ζωή.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε το πολυπληθές εκκλησίασμα για την

καρδιακή συμμετοχή του, ευχήθηκε να εορτάσουμε όλοι μαζί ενωμένοι, κάτω από την αγάπη του Θεού και τη φιλανθρωπία Του, το μεγάλο γεγονός, της ενσάρκου οικονομίας, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

ημένος από τη νέα δημοτική
, προκειμένου να ορκίσει το
γελμα, και το νεό Δημοτικό